

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΔΕΥΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΕΤΑΞΑΣ.

Τὴν 7ῃ ἐπέτειον τοῦ ὀνόματός του ἀκριβῶς, καὶ 51ῃ τῆς ἐνόπλου ἐνταῦθα κατὰ τῆς ἀγγλικῆς προστασίας στάσεως, μεθ' ἧς συνέδεσε τὸ ὄνομά του, - κατὰ μοιραίαν σύμπτωσιν, - ἀπεβίωσεν ἐν Μασσαλίᾳ ὁ συμπολίτης μας Σταῦρος I. Μεταξᾶς, ὑπὸ κεραυνοβόλου νοσήματος καταβληθείς.

Ὁ βιογράφος, ἐν λεπτομερείᾳ ἐκθέτων τ' ἀφορῶντα εἰς τὸν μεταστάντα, θ' ἀναπαραστήσῃ μορφὴν ἀνδρὸς ὑπέροχον καὶ βίον μεστὸν πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀρετῶν. Εἰς ἡμᾶς μόλις ὁ χῶρος ἐπιτρέπει, καὶ εἰς τοῦτο περιοριζόμεθα, νὰ χαραξώμεν ὀλίγας γραμμάς, ἐντὸς τοῦ πενήμιου πλαισίου, εἰς ἐλαχίστην ἐνδειξίν τοῦ πρὸς τὸν θανόντα σεβασμοῦ καὶ τῆς κατεχούσης ἡμᾶς θλίψεως δι' ἀπώλειαν ὑπάρξεως πολυτιμοῦ εἰς τὴν πατρίδα, εἰς τὴν οἰκογένειάν του καὶ τοὺς φίλους ὅσοι ἐγγυρὸς ἐγνώρισαν τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ.

Νεὸς ὁ Σταῦρος Μεταξᾶς ἐδράσεν ἐν μέσῳ τῆς ἐνδόξου γενεᾶς τοῦ ριζοσπαστισμοῦ ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν τὰ πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἐλευθερίαν καθήκοντα ἐξεπληροῦντο διὰ θυσιῶν ὑπερτάτων. Προγεγραμμένος διὰ τὴν κατὰ τὸ 1848 ἐνοπλον τοῦ λαοῦ κατὰ τῆς προστασίας στάσιν, τῆς ὁποίας ἠγείτο μετὰ τῶν ἀδελφῶν του Γεωργίου καὶ Γερασίμου, κατέφυγεν εἰς Γαλλίαν, ὅπου σπουδᾶσας τὴν ἰατρικὴν ἐπεδόθη εἰς τὸν ἰδιαιτέρον κλάδον τῆς ὀφθαλμολογίας, διαπρέψας καὶ τιμήσας τὴν πατρίδα τόσο κατὰ τὴν ἐγασκίαν τῆς ἐπιστήμης καθὼς καὶ κατὰ τὸν καθόλου βίον.

Δημοκρατικὸς τὸ φρόνημα, ἐνθουσιώδης εἰς πᾶν ἰδεώδες ἐλευθερίας καὶ προόδου, ἠγάπησε τὴν Γαλλίαν ὡς καὶ τὴν ἰδίαν πατρίδα, κατὰ τὰς συμφορὰς τῆς δὲ τρανῶς ἐξεδήλωσε τὴν ἀφοσίωσίν

του ἐν θυσίαις καὶ αὐταπαρνήσει, λαβὼν μέρος καὶ αὐτοπροσώπως εἰς τὰς πολεμικὰς ἐργασίας. Ἐπὶ τούτῳ καθεῖξε πάντοτε ἐπίζηλον θέσιν μεταξὺ τῶν ἐν Μασσαλίᾳ ὁμογενῶν, διαφοροτρόπως τιμηθεὶς ὑπὸ τε τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Μασσαλιωτῶν.

Ἀπὸ τῆς νεανικῆς τοῦ ἡλικίας μέχρις ἐξαντλήσεως τῆς ζωῆς του ὁ Σταῦρος Μεταξᾶς δὲν ἔπαυσεν οὐ μόνον θερμῶς ἀγαπῶν τὴν πατρίδα καὶ συγκινούμενος εἰς τὰς περιπετείας τῆς ὅσον οὐδεὶς ἄλλος περισσότερον, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ἐνεργειῶν του καὶ τῶν θυσιῶν του κατάδηλα καθιστῶν τὰ κατέχοντα τὴν ψυχὴν του αἰσθήματα. Ἐν μέσῳ ὅλης τῆς πατριωτικῆς ἐργασίας τοῦ Σταύρου Μεταξᾶ θὰ παραμείνῃ ἀλησμόνητος ἡ κατὰ τὸ μεθοριακὸν ζήτημα τοῦ 1880. Ἡ δὲ τῆς Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας ἐλευθέρα γῆ αἰωνίαν θὰ ὀφείλῃ εὐγνωμοσύνην εἰς τὸν μετριόφρονα πατριώτην ὅστις πολλὰ θυσιάσας, καὶ πλείστα προσέτι κατορθώσας διὰ τῆς στενῆς φιλίας μεθ' ἧς πρὸς τὸν Γαμβέταν συνεδέετο, δὲν ἐζήτησε τὴν ἀμοιβὴν του ἐν τῇ αἴγλῃ τῶν ἐπιδείξεων καὶ ἐν τοῖς καπνοῖς τῶν θυμιαμάτων ἀλλ' ἐν τῇ ἰκανοποιήσει τῶν πόθων τῆς μεγάλης του καρδίας.

Πᾶσα εὐγενὴς ἰδέα, πᾶσα πατριωτικὴ ἐνεργεια εὔρε πάντοτε τὸν Σταῦρον Μεταξᾶν ἐνθερμον ὑποστηρικτὴν καὶ ἐνθουσιώδη ἀντιλήπτορα. Διὰ τοῦτο ἡ ἐκ τῆς στερήσεώς του ἀπώλεια εἶναι μεγάλη, ἐν μέσῳ δὲ τῆς σημερινῆς ἰσοπεδώσεως τῶν χαρακτήρων ἡ φυσιογνωμία τοῦ Σταύρου Μεταξᾶ θὰ παραμείνῃ ἐξέχουσα ὡς μνημεῖον εἰς τοὺς μεταγενεστέρους, ὅσοι θὰ στρέψωσι τὸ βλέμμα πρὸς τὸ παρελθόν ἵνα ζητήσωσι παραδείγματα ἀληθοῦς φιλοπατρίας καὶ ὑπερῆφανείας χαρακτήρος.

Θ. Α. Μομφερράτος.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΥΛΑΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ ΣΥΛΛΕΞΙΣ 30022

Ἄκυρώσεις, προσβολές,
κι' ἄλλες νωθειῆς πολλές.

Παντοῦ λοιπὸν ἀθέμιτα ; παντοῦ παρανομίαι ;
καὶ μὲς τῆς τόσας ἐκλογῆς δὲν ἔθε γείνει, μίτη,
κουτσά, στραβά, νᾶε καλῆ,
να μὴν τῆ πλάνη προσβολῆ,
νᾶ μὴν τὴν ἔχουν βοόκκινο τοῦ καθαροῦ τὰ χεῖλη,
καὶ μὲς τὰ δικαστήρια, νᾶ γίνεται βεζίλι ;

Παντοῦ σωρὸς ἐνστάσεων καὶ προσβολῶν πληθώρα,
τὴν πρόσβαλαν καὶ τὰ χωρῆ, τὴν πρόσβαλλε κι' ἡ χώρα,
καὶ κάνουν ὅλοι προσβολὰς,
ποῦ δὲν εἶναι γιὰ νὰ γελάς,

παρὰ γιὰ ν' ἀρματώνονται καὶ νὰ γυρεύς αἶμα,
προσβάνουν τῆς ἐπιτροπῆς, τοὺς νόμους καὶ τὸ στέμα·
προσβάνουν τόσους κύριους σπουδαίους καὶ μεγάλους,
προσβάνουν καὶ μερικοὺς πῶς ἀγοράζον ἄλλους,
προσβάνουν τὴ γάτα μας καὶ δὲν τὴ λέν, ὠραία,
προσβάνουν τὴ νόνα μας καὶ μᾶς τὴ λέει, γραεῖ !

Κι' οἱ χότζηδες τοῦ Ἀβδουλάχ, ἀνοίγουν τὸ Κοράνιον
καὶ στοὺς κριτάδες γράφουνε τῆς ἐκλογῆς τὰ λάθη,
κι' ἐγὼ καθὼ ; μοῦ τᾶπανε τὰ γράφω στὸ Ζιζάνιον
γιατ' εἶναι χρειάζομενο, καθένας νὰν τὰ μάθῃ.

Ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου Ἀλφά, Βῆτα, Κᾶπα, Ῥῆ,
νομαρχεῦοντος Λουριώτου στὸ νησί μας τὸ ξερό,
κι' ἐν ὀνόματι τῆς θεῆς τοῦ Μωάμεθ μας μακαρμπέτας,
τοῦ προφήτου τῆς χλεμπάγης τοῦ καλίφου τοῦ ῤεμπέτας,

Καμπανὸν πατρός ἁγίου,
καὶ Βαρτσάμου Γεωργίου,

Ἄμπα, Φρίγνου καὶ Λυγκούρη, σεβαστῶν πρωθιερέων,
Ταυρολέων, Βλαχουλέων καὶ Λαγγουσογασπαρέων,

Νικολάου Καστρινοῦ

καὶ τοῦ ῤήτωρος Φανοῦ,

καὶ παντὸς πιστοῦ θερβύση ἐκ τῆς φάρας τοῦ μαρκάτου,
σᾶς προσβάλλωμεν τὸ κῆρος τοῦ θριαμβοῦ τοῦ Λουκάτου.

Δυνάμει τοῦ συντάγματος τοῦ βασιλείου τούτου
ὁ μεθερμηνευόμενον, Ῥωμείκο καλεῖται,

ποῦ μόνον μὲ τὴν ἀμιλλαν τῆς τσέπης καὶ τοῦ πλοῦτου,
τὰ ἱερὰ μυστήρια τῆς ἐκλογῆς τελεῖται.

Δυνάμει τοῦ συντάγματος, ἐλόγιμοι κριταί,
ποῦ δὲν παρεβιάσθησαν τὰ ἄρθρα του ποτέ,

δι' ὅσους λόγους θέλωμεν, εὐσχήμως ὑποβάλλει,
προτεινομεν, ἡ ἐκλογὴ νὰ ξαναγίνῃ πάλι.

Πρῶτον, διότι ἀθεεῖ; θαρῶνες τοῦ Δραπάνου,
ἐλάδαν' τὴν ἀναίθεια νὰ σακωθοῦν ἀπάνου
κι' ἔκαμαν νῆ ρεζιλευθοῦν τοῦ Χάρωνος οἱ τύποι,
γιὰ νᾶρθοῦν νὰ ψηφίσουνε, ζερβί, δεξί τὸν Πιπῆ,
ἐνὼ, ἀπαγορεύεται σ' ἐκείνον ποῦ ψωφάει,
κάθε ποῦ τοῦ σακρίζεται νὰ βγένῃ νὰ ψηφᾷ !

Κι' ἐπερπ' εὐθὺς ὁ μοῦφαρχο, μὲ τοὺς χωροφυλάκους,
νὰ δέτη χεροπόδαρα εὐκειροὺς τοῦ βρυκολάκου,
γιατὶ καλὰ ποῦ πολερᾶ; μὲ τόσους πλερωμένους,
ἀλλὰ νὰ φοβερίζεσαι κι' ἀπὸ τοῦ πεθαρμέιους ;

Δεύτερον λόγον ἔχομεν ἀρκούντως οὐσιώδη,
ὅτι τ' ἀπομστήμερο μᾶ; ἔλλειψαν χρεσιώδη,
κι' ὠρεληθέντες οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς τῆς συμφορᾶς,
ἐδίπλωσαν τὸ τίμημα τῆς πρώτης προσφορᾶς
κι' ἐπῆραν μὲ τὸ μέρος τους πολλοὺς ἀπελιτισμένους,
ποῦ τσοῦχαμε πρωτῆτερα ἐμεῖς συμφωνησμένους,
καὶ κάθε ψῆφος ἐξ αὐτῶν, πιττεύουμε ν' ἀνήκῃ,
σ' ἐκείνους ποῦχαν ἐγγραφῆ καὶ πρώτην ὑποθήκη.

Τρίτον, πολὺ σημαντικόν, ὅτι πρὸς τὸ ἐπῆρας,
ὀλίγον πρὶν νὰ κηρυχθῆ τῆς ἐκλογῆς τὸ πέρας,
ἐνὼ μᾶ; ἦλθε σχετικὴ ψηλοεπικουρία,
κι' ἐνὼ εὐθὺς ἐξῆλλομεν ἐπὶ ψηφοθηρία,
κι' ἐβάλαμε, κατὰ ποῦ λέν, τὰ πόδιχ μας στὸ ὄμο,
οὐδένα διαθέσιμον εἰρήκαμε σὲ δρόμο,
καθόσον οἱ ἀντίθετοι, ἀκάνθας καὶ τριδιάλους
γενναίως ὑπερπήδησαν καὶ τοὺς ἐπῆραν ὅλους.

Τέταρτον, ὅτι ἀνισο; ὑπῆρξεν ὁ ἀγών μας
ἀφοῦ πολλοὶ τῶν εὐκλεῶν ἐκείνων στρατηγῶν μας,
ὕφ' ὧν καθοδηγούμενοι εἰς ἄλλας εὐκαιρίας,
σελίδα; ἐπληρώσαμεν ἐνδιζου ἱστορίας,
ῤεψάσπιδες κατέλειπον τῆς μάχης τὸ πεδίον,
ἐνωτισθέντες ῤήμασιν ἀνδρῶν ἐπιτιθῆσκων !

Πέμπτον ὅτι συνώμιωσαν οἱ ἀρεντάδες ὅλοι,
νὰ φέρουνε στὸν τόπο μας χολέρα καὶ πανώλη,
γιατὶ μὲ χίλιες μαστοριές, ὑπὸσχεσας καὶ δόλους,

ΓΑΚΩΣΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΔΕΛΤΙΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΛΟΓΙΑΣ

στοις γιγτρὸς κι' ἂν ἔχουμε, τοὺς ἐμαζώζαν' ὅλους,
κι' τοῦ Μπουγάτσα κι' ἄντερο ἐπῆγε νὰ στρεφῆ
καὶ δὲν εὐρέθηκε γιγτρὸς νερῆ νὰν τὸ γιγτρήψῃ.

Διὰ τὰτα καὶ δι' ὅσα θέλουμ' ἄλλοτε προσθέσει,
διασταί συλλογισθῆτε τὴν κακὴ ψυχρὴ μας θέσι,
κίματε νὰ ξανακοῦτω, νέον ἐκλογῶν βοή,
ἔτσι ὁ Θεὸς νὰ δίνῃ σὰ καλύβια σας ζωή!

Κολύμπων σύμπασα ἡ γῆ,
προσέβαλλε τὴν ἐκλογὴ
ἐπὶ... ἐγκαταστάσει,

(ἄγουν γιὰ κατὶ παλαιὰ τζαβάνι τ' Ἀναστάσι),

Κι' ἔχουν ἐνοστάσει π' ἄπορεις,
καὶ λὲν ὁ Τρέλιας ὁ Μαρῆς

πὼς ἔτρεγε στὴν Κιτωῆ, σὰ μανιωμένη γάτα
κι' ἐτόξε τοῦ σέμπρου τοῦ χαβιάρι σὰ Χαβριάτα.
Μὰ λένε πὼς καὶ μ' ὄλ' αὐτὰ τὰ σαραήσια πλούτη,
ποτὲ δὲν ἔθε χάσουσε τὴν ἐκλογὴ ἐτούτη,
ἂν ἔβγαιν' ὁ Αἰμύλιος σὰ πλῆθη νὰ μιλήσῃ...]
μᾶζε σταφύλιχ στὸ ληνὸ κι' ἔπρεπε νὰ πατήσῃ.

Τὴν ἀκύρωσι ζιτοῦνε, Φαρσοδηλινοδαυγάδες,
Πλαρινοὶ καὶ Φαρακλάδες, ἐξημμένοι μαχίται,
γιὰ τὸ λόγο, πὼς ἐρέτο δὲν ἐκάμανε καυγάδες:
πρᾶγμα ποὺ στα χώματά τους δὲν ἐστάθηκε ποιε!

Ὅλοι τὸν ἐπροσάλλανε τὴν ἐκλογὴ τὴ μαύρη
καὶ γάμπαιες σκαρῖζεται κάθε χαμένος ναῦρχ,
κι' ὁ μαστροπόμος αἰγούρος πὼς εἶν ἀκυρωμένη,
ἀπὸ τὰ τῶρα ἔβαλλε τὸ Σέρρα νὰ σημένῃ.

Κι' ἐγένετο ἐπίδειξις τοῦ Πίπη θαυμασία
μὲ μουσικὴς μὲ στέγανα καὶ μὲ φωτοχυσία
καὶ μὲ τῆς τῆσος τῆς τιμῆς,
ἔδλεπε τὸ Λουκάτο,
νὰ φαίεται σὰ Ρανταμῆς,
στῆς Ἀίτας τὸ ἄστο.

Κι' ἐλέγαμ' ὅλοι βλέποντες τὸ νικητὴρὸ Πίπη,
"νὰ δῆμαρχος ποὺ τίποτα δὲν εἶναι νὰν τοῦ λείπῃ!"

Ἦναι καὶ ἡ ἐπίδειξις τὸ σῶμα μᾶς βουβαίνει,
καὶ κάθε Βινισρατιανὸς, ἀθυμῆσιο καὶ ψυχρὸ,

στοῦ Πίπη τὸν προθάλομο περίλυπο ἐμβαίνει,
μὲ μάτι δακρυσμένο, μὲ πρόσωπο ὠχρὸ,
καὶ ψάλλῃ τὸ τραγοῦδι τὸ ' κλαίω καὶ πονῶ,
ποῦ δῆμαρχο δὲ ἔχω καὶ εἶμαι ὄρφανό! "

Κι' ἔγεινε στὴν ἐπίδειξι ὁ κόσμος ἄνου κάτου,
πὼδβλέπανε καὶ τὸν Τραυλὸ στὸ πλάι τοῦ Λουκάτου
καὶ κάθε Βινισρατιανὸς ἔθαξε κι' ἐστουπίρησε,
ποῦ, ξάρφου, ξάρφου δηλαδὴ ὁ Νῶες μᾶς τὰ γόριας!
ἔνω μὲ τὴ βουλευτικὴ σὰν ἦθε στ' Ἀργοστόλι,
ἐμπρὸς ἀπ' τὸ ταμπάρο τοῦ ἐγονατίζαμ' ὅλοι!

Τὶ μπαλαμμένα φοβερὰ,
καὶ τί ψυχρὴ μας σφοδρά!

Γιατὶ τοῦ Ἄθου βέβαια ἡ μαγικὴ σπολιέτα,
ἐτράβηξε καὶ τὸ γιγτρὸ μ' ὄλα του τὰ κολέτα!

Κι' ἐγένετο ἐπίδειξις μεγάλη καὶ τρανή,
καὶ πάντας ἐνουσίασε τοῦ Κώστα ἡ φωνή,
κι' ἔλεγε κάθε λογικὸ τοῦ κόμματος τσιράκι,
" κόψε μου χρόνια, Παναγιᾶ, καὶ δίνε τοῦ Γεράκη! "

Κι' ὅλος ὁ κόσμος χαιρέται τὴ νίκη τοῦ σῶρ Πίπη,
καὶ μόνον τὸ Ζιζάνιον εὐρίσκεται σὲ λύπη,
πικρὴ, μεγάλη, φοβερὴ,
ποὺ προσεχῶς ἀναχωρεῖ
ὁ φίλος μας ὁ Χαλικιᾶς ἐκεῖνος ὁ ἀσίκης
καὶ πάει στὴν Ἐπίδαυρο, κατῆς, Εἰρηνοδίκης.

Καὶ πρὶν τὸν ἀποχωριστῶ,
καὶ πρὶν τὸν φιλήσω,
μ' ἕνα σοιέτο χωριστῶ,
θὰν τότε χαιρετήσω.

Ἄγαπητὴ Γιαννάκη Χαλικιᾶ,
ποῦ τῶρ ἀπ' τ' Ἀργοστόλι θὰ εἶ χάσουμῃ
ὄχ! ἦταν τούτη εἶδησι πρικοῖα,
καὶ δὲν μπορούμε πλέον νὰ γελάσουμῃ!

Μὰ εἶρε στὸ καλὸ, καρδιά γλυκειά...
Τὸ νέο στάδιό σου, δὲ σκαριάζουμῃ
καὶ εἶθε νὰ πιτύχῃς καὶ προικιά,
τῶσπ ντόπιες ψηλομῆτες νὰ γλῆ σκάσουμῃ!

Και όταν θα ξανάρθης μίαν ημέρα,
κρατώντας στο ζεβί την προσκυτέρα
και στ' άλλο τό δεξι τὰ μουρελάκια σου
Θά μείνουν, ή κακός χωρίς μελιά,
μπροστά στην άνθισμένη άμυδαλιχ
πού θάνε τὰ μαλιχ και τὰ μουστάκια που!

ΟΜΟΙΟΤΗΣ.

'Εσύ 'σαι τής σεληνής θυγατέρα,
γι' αυτό μισάς τὰ πάντα και τὰ σιχίζεσαι.
Και τότω πολυμοιάζεις στη μητέρα.
πού κάθε δεκοχτώ . . . σεληνιάζεσαι.

Εάλοταε.

ΟΙ ΒΑΣΙΛΙΚΟΙ.

'Η έκθεσις των βασιλικών έγένατο τήν
παρελθούσαν Δευτέραν.
'Ο κόσμος έβλεπεν με μεγάλην έκπλη-
ξιν δύο έκτάκτου μεγέθους και κανονικό-
τητας βασιλικούς.
'Ο πρώτος είχε περιφέρεια τριών μέ-
τρων μέτρων και 20 εκατοστών, δηλαδή
πέντε πήχεων, ο δε δεύτερος δύο
και έννενήκοντά εκατοστών.
Τά βραβεία έννοείται ότι έδόθησαν εις
αυτούς, άλλ' η έπιτροπή έκρινε καλόν να
έλαττωθώσιν κάτι ταύτα διά να βρα-
βευθῆ και ένας τρίτος βασιλικός επίσης
κανονικός και πυκνότατος.
Και τόυτο, επειδή έπρόκειτο περί των
άτυχών φυλακισμένων, αυτοί έκαλλιέρ-
γησαν τὰ πελώρια φυτά, αυτοί και έβρα-
βεύθησαν ως έξής.
Παναγής Μαρκάτος εκ Αηξουρίου δρ.
22. Διονύτιος Κωνσταντάκης εκ Φαρα-
λάτων δρ. 10, Παναγής Λουκάτος εκ
Μητακάτων δρ. 5.

'Ο βασιλικός του Κωνσταντάκη, έσυ-
νώδεύετο και με τὸ έξής ποίημα.

'Αν σ' έρωτήσουν άνθος μου
πού έκαλλιεργήθης,

με θάρρος νάν ποχρίσου τους
αυτά για τους εϊπας.
Κάθε μου φύλλο στεναγμός
κά'ε κλωνάρι δάκρυ
ό βίος μου 'ταν τρομερός
στις φυλακής τὰ βάρη.
Με δάκρυ με έπότιζαν,
με άχ! με άνασταίαι,
με στεναγμούς μ' έδράσιζαν,
πού άρ' τὰ στήθη έβγαίναν.
'Αέρα πυκνόν, φαρμακερόν
άνέπνεον ως τώρα,
σε μαύρο μνήμα σκοτεινόν,
στῆς φυλακής τὸ δώμα.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Εις τὸ ένταύθα γνωστότατον Σιδη-
ρουργείον ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΤΣΑΟΥΝΗ
(Μεγαλομάτη) και 'Αδελ. ΧΑΛΙ-
ΚΙΑ εις συνοικίαν 'Υπαπαντής εύρίσκον-
ται αι τελειότερου συστήματος 'Ραπτο-
μηχάναι **ΚΕΛΕΡ** αι μόναί ά-
ναδειγμέναί έξ όλων των μέχρι τούδε
συστημάτων, ως άπλουστεραι, έλαφρό-
τεραι και στερεότεραι, παρέχουσι δε, τε-
λειότεραν και στεραιότεραν ραφήν.
Τάς μηχανάς ταύτας ο διευθυντής του
σιδηρουργείου και αντιπρόσωπος του έρ-
γοστασιου κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ Σ. ΧΑΛΙ-
ΚΙΑΣ Μηχανουργός προσφέρει με πεντα-
ετή έγγυησιν διά πᾶσαν τυχόν βλάβην
αυτών.
Προσέτι έν αυτώ εύρίσκονται βελόναι
και πάντα τὰ έξαρτήματα αυτών.
'Επίσης ο κ. Σ. ΧΑΛΙΚΙΑΣ κατήρ-
τισεν ίδιον μηχανουργικόν τμήμα έντός
του σιδηρουργείου και επιδιωρθώνη οϊον
δήποτε μηχανήμα.
Προμηθεύει δε και τὰ τελειότερα μη-
χανικά και υδραυλικά έλαιοπιεστήρια ως
και έλαιοτριβεία εκ του μεγαλητέρου
'Ελληνικού Μηχανοποιείου « Βασιλειά-
δης» αναλαμβάνων και τήν τοποθέτησιν
αυτών.

Γύλας — φύλλας — ήλος.

Τό έλυσαν αι δεσποινίδες, 'Αγγελικά
Α. Γιαννοπούλου (πρώτη λύτρια), Έ-
λένη Σ. Ρ. Λουκάτου, Λίνα Ε. Λοβερ-
δο, 'Αγλαΐα Περώνη, 'Ανδρονίκη Μα-
γουλά, Εύαnthia Σ. Λιθιθυνοπούλου, Μα-
ριάνθη Ε. Γιαννιουλάτου.

Οι κ.κ. Γαβριήλ Σ. Μακρης, 'Ερρίκος
Καρουσιος.

Τά ψευδώνυμα Celai qui s' enteres-
se tellement au quartier, pour a-
être tranquille, que malgré
ce déménagement n'a pas chan-
gé pour lui — 'Η έγκατάληψις
του μπαλιανού, πολύ με συγκινεί!! —
Μποικιή και φασουλάκη, ξίδι και βρακή,
θρησκυβούσατε μετά μετά την επίδειξιν.
— Τι να γίνεται η ύπνοτιζομένη; — Να
έξερετε ότι στας Πάτρας τρώνε τους κοκό-
ρους. — Κατιβήτε γρήγορα από την έ-
ξοχλήν διά τήν άνημπονοει τὸ άνθος τῆς κομ-
βιοδόχης. — 'Η Κορμηγιάντικη αιθαρομα-
νιχ πού την εισήγαγε ο καρωτιέρης —
Μη βγάλης γυροσπέρανα τ' άγγελου υδριού
τὸ μάτι! (Τὸ όποϊον έκέρδησε και τὸ
βραβείον).

'Η δεσποινίς Μαρία Σφάχλου εκ Ακ-
κύθρας, προτείνει εις λυτιν τὸ έξής αϊνι-
γμα,

'Υπό γερφίρας εϊμεθα
κι' εις ύψος κατοικουμεν
ένιοτε και βρέχομεν
κι' ενώ δέν χμεθα στινά
δύο πτέριγας κινούμεν.

Βραβείον διδονται τέσσαρα φυλλάδια
τῆς " Φιλοκάλου Πηνελόπης ", μετά των
παραρτημάτων των.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ Σ. Δ. ΡΑΖΗ.

'Εγγράφονται καθ' έκάστην εις άμφο-
τερα τὰ εκπαιδευτήρια μαθήτρια και μα-
θηταί έξωτερικοί, έσωτερικοί ήμισύσσιτοι.
Τά μαθήματα όριστικώς άρχονται τῆ
20 τρέχοντος μηνός ήμέρα Δευτέρα, τῆς
δε Α'. Γυμνασιακής τάξεως των θηλέων
τήν 1 'Οκτωβρίου.

ΤΥΠΟΙΣ Δ ΕΟΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΖΙΑΝΟΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

